

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/227/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410010752
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4410010752.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovanej E. N. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 29.04.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná E. N. nar. XX.XX.XXXX T. U., Y.
N. Q., trvale bytom D.
J. Č. XX, Y., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Maďarsku v ústave na výkon trestu
Kalocsai Fegyhazi es Boertoen, Kalocsa

je vinná , že

dňa 06.10.2010, v čase o 13:15 hod., v COOP Supermarket Jednota, na Ulici J. Kráľa v Nových Zámkoch, využila nepozornosť poškodenej G. Á.N. a z tašky, ktorú mala pri sebe, odcudzila koženú peňaženku, obsahom ktorej bola finančná hotovosť vo výške 41,59 Eur, karty spoločnosti Orange a COOP Jednota Supermarket a svojím konaním spôsobila poškodenej G. Á., Q. XX.XX.XXXX, W. U. H. XX, Q. M.J., škodu vo výške 41,59 Eur,

t e d a

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l a

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 27.12.2010 obžalobu na obžalovanú E. N. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovanej za splnenia podmienok podľa § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku na základe žiadosti obžalovanej.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovanej z prípravného konania podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, výsluchom svedka - poškodenej G. Á., prečítaním výpovede svedka Q. Q. z prípravného konania a oboznámením listinných dôkazov.

Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výpovedi obžalovanej z prípravného konania, v ktorej sa k spáchaniu skutku, kladeného jej za vinu, priznala v plnom rozsahu, popísala okolnosti, za ktorých poškodenej odcudzila peňaženku z tašky na kolieskach a svoj čin oľutovala.

Poškodená G. Á. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že po zaplatení nákupu pri pokladni vložila peňaženku do svojej tašky na kolieskach a zatiahla zips. Uviedla, že keď išla vrátiť nákupný vozík, v úplne tesnej blízkosti za ňou stál chudý čierny mladý muž, pýtala sa ho, prečo si nevezme iný vozík, ale on zrejme takto upútal jej pozornosť a medzi tým, jej potom niekto druhý odcudzil peňaženku, pretože následne si všimla, že má na taške otvorený zips a peňaženka sa v taške nenachádza. Svedkyňa následne popísala okolnosti, za ktorých príslušníci SBS videli utekať z obchodu dvoch ľudí, zrejme si poznačili značku auta, do ktorého nastúpili, pretože následne ju kontaktovali policajti, že ju potrebujú vypočuť. Poškodená súčasne potvrdila, že všetky odcudzené peniaze vo výške 41,59 Eur jej boli vrátené a preto náhradu škody nežiada.

Súd za podmienok podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka Q. Q. z prípravného konania, ktorý vypovedal, že videl iba to, ako obžalovaná uteká od takej babky, ktorá mala nákupnú tašku s kolieskami, ktorá sa ťahá za sebou.

Zo zápisnice o vydaní veci súd zistil, že obžalovaná dobrovoľne vydala peňažnú hotovosť vo výške 24,90 Eur, ktorú odcudzila poškodenej. Obžalovanou vydané peniaze boli následne vrátené poškodenej.

Zo spisu Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/136/2009 súd zistil, že trestným rozkazom z 18.09.2009, právoplatným dňa 11.05.2010, bola obžalovaná uznaná vinou z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/43/2009 z 07.04.2009, právoplatného dňa 21.05.2009. Súd si ako predbežnú otázku v prejednávanej veci vyriešil, že v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/136/2009 je obžalovaná účastná amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013, a to podľa článku I tejto amnestie, keďže nezistil žiadne dôvody, ktoré by obžalovanú z účasti na tejto amnestii vylučovali podľa článku V a teda obžalovanej sa v dôsledku tejto amnestie odpúšťa uložený podmienený trest s účinkom, že sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaná sa dopustila žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a týmto protiprávnym konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona tak z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaná totiž úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) porušila záujem chránený Trestným zákonom, a to záujem na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tým, že si prisvojila cudziu vec jej zmocnením sa a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovanej a následkom jej činu na jednej strane a jej úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaná naplnila zákonné znaky uvedeného

prečinu aj po stránke materiálnej, pretože stupeň jej závažnosti rozhodne nie je nepatrný (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V danom prípade je stupeň závažnosti konania obžalovanej určený predovšetkým okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou jej zavinenia a následkom činu. Vzhľadom na účasť obžalovanej na amnestii prezidenta Slovenskej republiky vo vzťahu k jej predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Komárno sp.zn. 3T/136/2009 s účinkom zahľadania odsúdenia tak, ako je vyššie uvedené, už súdom pôvodne avizovaná prísnejšia zmena právnej kvalifikácie skutku aj podľa odseku 3 písmeno b) §-u 212 Trestného zákona už neprichádzala do úvahy.

Z odpisu z registra trestov, správ a charakteristík k osobe obžalovanej a pripojených spisov Okresného súdu Komárno a Okresného súdu Lučenec súd zistil, že obžalovaná z miesta bydliska nie je negatívne hodnotená a nemá záznam v evidencii priestupkov Obvodného úradu Štúrovo, toho času sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Maďarskej republike. Obžalovaná bola dosiaľ trikrát súdne trestaná, a to trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/43/2009 z 07.04.2009, právoplatným dňa 21.05.2009 pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, ktorý výrok o treste bol zrušený vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/136/2009, ktorým bol ukladaný súhrnný trest a vo vzťahu ku ktorému je podľa úvahy súdu v prejednávanej veci obžalovaná účastná amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013 s účinkom zahľadania odsúdenia tak, ako je vyššie konštatované. Trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/174/2011 z 23.09.2011, obžalovanej doručeným dňa 30.09.2011 a právoplatným dňa 30.11.2011, bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z odpisu z registra trestov pritom vyplýva, že Okresný súd Levice v tejto veci rozhodol o účasti odsúdenej na amnestii prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013 podľa článku II. tejto amnestie s účinkom, že sa na ňu hľadá, akoby nebola odsúdená.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy. Súd u obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznala a tento úprimne oľutovala) a nezistil u nej žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona (vzhľadom na skutočnosť, že na obžalovanú sa vo vzťahu k všetkým jej predchádzajúcim odsúdeniam hľadá, ako by nebola odsúdená). Trestný zákon za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona ustanovuje základnú trestnú sadzbu od 0 do 2 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri prevahe poľahčujúcich okolností znížil podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3, t.j. o 8 mesiacov a ukladal tak trest odňatia slobody v sadzbe 0 až 16 mesiacov. Súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 5 mesiacov, majúc za to, že tento je na nápravu obžalovanej a ochranu spoločnosti dostatočný. Keďže ide o trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 roky, súd majúc za splnené podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona (že vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu možno dôvodne očakávať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody) a vzhľadom na účinky zahľadania odsúdenia vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovanej v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/136/2009, výkon tohto trestu u obžalovanej podmienčne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Uloženiu súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanej vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/174/2011, na ktoré by inak boli splnené podmienky, vzhľadom na rozhodnutie o účasti obžalovanej na amnestii prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013 s účinkom zahľadania odsúdenia v tejto veci, bráni ust. § 42 odsek 3 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).